

Drage sodelavke in sodelavci, spoštovani upokojeenci!

Za nami je še eno uspešno poslovno leto, v katerem bomo uresničili zahtevne cilje. Prvič v zgodovini naše Luke bomo dosegli 7 milijonov ton prometa in prvič bomo ustvarili dve milijardi brutto dobička.

Za temi rezultati se skrivajo mnogi manjši rezultati posameznih profinitnih centrov, mnogih skupin in posameznikov. Vsem, ki so pripomogli k temu, gre priznanje in zahvala.

Doseženo pa nas seveda obvezuje. Obvezuje k doseganju celovitega zadovoljstva naših kupcev, zaposlenih in delničarjev.

Pred nami so, drage sodelavke in sodelavci, še bolj zahtevni cilji. Postati najboljša luka v tem delu Evrope ni nedosegljiv cilj, pravzaprav smo mu zelo blizu in prepričan sem, da ga je možno doseči še v tem stoletju. Seveda ni dovolj, da je samo Luka Koper d.d. odlična, odlični morajo biti tudi vsi ostali, ki skupaj z nami sodelujejo v transportni verigi. Zato je naše poslanstvo lahko bolj zahtevno. Delovati moramo globalno, da zagotovimo celovito zadovoljstvo naših strank.

Prepričan sem, da to znamo in zmoremo, zato je naša perspektiva v celovitem obvladovanju kakovosti na celotni transportni verigi, zato je potrebno, da to spoznanje prenesemo na vse tiste, ki s svojimi odločitvami vplivajo na to.

Spoštovani!
želim vam vsem še veliko poslovnih uspehov, vam in vašim družinam pa veliko zdravja in osebne sreče.

Koper, december 1997

Bruno Korelič
predsednik uprave

SREČNO 1998

Iz vsebine:

stran 2: nova kolektivna pogodba

stran 4: članek iz revije MANAGER

stran 7: delnica Luke Koper v letu 1997

stran 8: promet blaga, razno

NOVA KOLEKTIVNA POGODBA O PRAVICAH, OBVEZNOSTIH IN ODGOVORNOSTIH DELAVCEV, ZAPOSLENIH V DELNIŠKI DRUŽBI LUKA KOPER IN NJENIH DRUŽBAH

V ponedeljek, 1. decembra so uprava Luke Koper d.d. in Sindikat pristaniških delavcev Slovenije ter Sindikat luških dejavnosti Slovenije podpisali novo kolektivno pogodbo na ravni delniške družbe Luke Koper. Določila pogodbe veljajo za vse delavce, ki so v delovnem razmerju v delniški družbi in v družbah, katerih edini lastnik oziroma ustanovitelj je delniška družba, to sta družbi Luka Koper INPO d.o.o. in Luka Koper PRISTAN d.o.o. .

Nova kolektivna pogodba je v glavnem enaka z dosedaj veljavno kolektivno pogodbo, vsebuje pa tudi precej bistvenih novosti. To velja še posebej za tako imenovani tarifni del, kjer je povsem na novo določen plačni sistem. Na normativnem delu kolektivne pogodbe, to je delu, ki ureja sklenitev in prenehanje delovnega razmerja, razporejanje delavcev, delovni čas, odmor in dopuste, izobraževanje delavcev, odgovornost za delovne obveznosti in varstvo pravic delavcev, je dodano poglavje o varstvu okolja ter poglavje o pogodbeni kazni.

Največje spremembe na t.i. normativnem delu kolektivne pogodbe pa se tičejo delovnega časa. Nova kolektivna pogodba namreč uvaja 40-urni delovni teden enotno za vse delavce Luke Koper d.d. in njenih družb. Kot vemo, so dosedaj imeli 40-urni delovni teden le delavci v strokovnih službah in delavci t.i. režije, ki niso delali v izmenah ali turnusih. Delavci v turnusu so imeli povprečno 42-urni delovni teden, delavci v izmenah pa so imeli povprečno 41-urni delovni teden. V skladu z novo kolektivno pogodbo bomo torej vsi delavci, ki smo zaposleni v delniški družbi in njenih družbah od 1.1.1998 dalje delali s polnim delovnim časom 40 ur na teden. Izmensko delo bo trajalo v prvi izmeni od 6,00 do 14,00 ure, v drugi izmeni od 14,00 do 22,00 ure ter v tretji izmeni od 22,00 ure do 06,00 ure zjutraj. Pri turnusnem delu bo znašal delovni čas še naprej v povprečju 42 ur na teden, vendar se bo delovni čas nad 40 ur tedensko kompenziral. Delavci, ki delajo v izmenah bodo ime-

li vse sobote proste, tako kot so to dosedaj imeli delavci strokovnih služb in režije, ki so že dosedaj delali po 40 ur tedensko. Delo, ki ga bo potrebno opraviti ob sobotah, bo potrebno opraviti v prerazporejenem delovnem času. Opozoriti moramo tudi na spremembo urnika v strokovnih službah in režiji, kjer se prihod na delo in iz dela v petek izenačuje z ostalimi dnevi, kar pomeni da ta dan navedeni delavci ne bodo prihajali na delo oziroma odšli z dela pol ure prej kot dosedaj. Določila kolektivne pogodbe o prerazporejanju delovnega časa so doživela nekatere bistvene dopolnitve oziroma spremembe. Tako je na novo določeno, da je obdobje, v katerem je potrebno kompenzacijske ure izravnati glede na delovni urnik, pol leta in ne eno leto, kot je to bilo dosedaj. Tako se bo obračun kompenzacijskih ur vršil za obdobje od vključno 1.3. do 1.9. tekočega leta ter od 1.9. tekočega leta do 1.3. prihodnjega leta. Pomembna novost v zvezi z obračunom kompenzacijskih ur je tudi, da se obračun opravi ob upoštevanju revalorizacije v višini rasti drobno prodajnih cen. Namen navedenih določil kolektivne pogodbe je, da se ohrani realna vrednost izplačil za

kompenzirane ure ter hkrati s skrajšanjem obračunskega obdobja poveča motivacija za delo v prerazporejenem delovnem času. Na novo so dodana tudi nekatera določila, ki urejajo prerazporejanje delovnega časa v okviru posamezne izmene, ko se spremeni pričetek dela v posamezni izmeni zaradi potreb delovnega procesa kot so prihod in odhod ladje in drugih prevoznih sredstev ter v drugih posebej opravičenih primerih. Do takih prerazporeditev v okviru posamezne izmene prihaja največkrat pri delu na kontejnerskem terminalu, kjer zaradi narave tehnologije dela in bližine drugih severno-jadranskih pristanišč prihaja do pogostih nepredvidenih sprememb najavljenega časa prihoda ladij. Nova kolektivna pogodba natančneje določa kdaj se šteje, da je bil delavec o predvidenih spremembah pravočasno obveščen in sicer je določeno, da je to takrat, če je bil delavec obveščen do 21,00 ure predhodnega dne za delo v prvi izmeni naslednjega dne ter do 09,00 ure tekočega dne za delo v drugi in tretji izmeni istega dne. Istočasno nova kolektivna pogodba zvišuje dodatek za delo v prerazporejenem času v okviru posamezne izmene iz dose-

danjih 15 odstotkov na 30 odstotkov.

V poglavju, ki govori o dopustih ni bistvenih sprememb. Pogodbene stranke so se sporazumele, da določil kolektivne pogodbe o dolžini letnega dopusta za sedaj ne bodo spreminjale, temveč bodo pristopile k njihovi spremembi takrat, ko bo sprejeta nova delovno pravna zakonodaja, ki v svojih delovnih osnutkih predvideva najmanj 20 delovnih dni letnega dopusta za posameznega delavca. V poglavju o dopustih je na novo dodano določilo, da se delavcem, ki delajo v izmenah dopust poveča za en dan ter določilo, da ima delavec pravico izrabiti tri krat po en dan dopusta na lastno željo takrat, ko ga sam določi in o tem obvesti svojega neposrednega vodjo najmanj dva dni prej. Dosedaj je imel delavec pravico izrabiti po lastni želji le en dan dopusta letno.

Kot smo že omenili, je v kolektivno pogodbo na novo vnešeno poglavje, ki govori o varstvu pri delu, varstvu zdravja in o varstvu delovnega okolja, v katerem so v skladu z veljavno zakonodajo podrobneje navedene tako obveznosti delavca kot predvsem delniške družbe pri navedenem varstvu.

Novo poglavje o pogodbeni kazni v skladu s Kolektivno pogodbo za gospodarstvo uvaja pogodbeno kazen, ki jo mora delniška družba izplačati delavcu v primeru nezakonitega prenehanja delovnega razmerja, ki je ugotovljeno s pravnomočno odločbo. V takem primeru kolektivna pogodba določa,

da je delniška družba dolžna delavcu izplačati poleg plače, ki bi jo prejel, če bi delal, še pet njegovih povprečnih plač v zadnjih treh mesecih dela.

Med tarifnimi določbami kolektivne pogodbe, ki urejajo plače, udeležbo na dobičku, nadomestila, nagrade, povračila stroškov in druge oblike denarnih prejemkov, je največ sprememb na področju, ki ureja plače.

Najprej velja omeniti spremenjeni način obračuna plač. Podpisana kolektivna pogodba uvaja za vse zaposlene enak način obračuna in sicer obračun po času ali tako imenovani režijski obračun. Osnovni obračunski dokument za zaposlene v operativni dejavnosti ni več delovno poročilo marveč izpis prisotnosti, ki nastane kot posledica rednega evidentiranja prihodov oziroma odhodov z dela na registrirni uri. Torej velja še posebej opozoriti zaposlene, ki doslej niso redno registrirali svojega prihoda oziroma odhoda z dela, da se jim tovrstna malomarnost ne bo izplačala. Kljub temu pa bodo odgovorni v profitnih centrih sproti preverjali kje, kaj, v kakšnem času in s kakšnimi učinki je posameznik opravil svoje delo v okviru razpisane delovnega naloga.

Druga pomembnejša sprememba, ki prav tako velja za zaposlene v profitnih centrih je v delu plače, ki se nanaša na obračun težkih pogojev dela. Doslej so se ti pogoji obračunavali na podlagi vrednosti TPD v tehnoloških postopkih, po novem pa je do-

datek za TPD stalen in se obračunava za naslednja delovna mesta v višini:

• KV LTD viličarist	0,35
• KV LTD vitlar	0,35
• KV LTD	0,30
• LTD	0,30
• Voznik luške mehanizacije	0,40
• Upravljalca vzdrževalec	0,47
• Markirant	0,40

Kot način ugotavljanja delovne uspešnosti zaposlenih ohranja pogodba osebno ocenjevanje, s tem da se povečuje razpon s sedanjih +15 na +30 za zaposlene v operativi. Tako nimamo več presega normativa kot osnove za ugotavljanje uspešnosti na podlagi opravljene količine dela. Uvaja pa kolektivna pogodba novo obliko stimulacije in sicer tako imenovano poslovno stimulacijo, ki jo ugotavljamo na podlagi meril gospodarnosti za vsak posamezen profitni center, strokovne službe oziroma družbo. Ugotavljala naj bi se trimesečno in se v primeru doseganja pozitivnega rezultata (preseženi cilji) tudi izplačala. Tako bo prvo izplačilo gospodarnosti glede na doseženi dogovor že ob novemberski plači.

Stranki pogodbe sta se nadalje sporazumeli tudi o višjem dodatku za spremembo pričrka dela v izmenah s sedanjih 15% na 30%.

Kolektivna pogodba je začela veljati s 1.11.1997 razen njenih določil, ki urejajo nov enotni 40 urni delovni teden, ki začnejo veljati od 1.1.1998 dalje. To pomeni, da se je novi plačni sistem uporabil že pri plačah za mesec november, hkrati pa se je v skladu s posebnim določilom v 70. členu pogodbe gospodarnost ugotovila in obračunala od 1.7.1997 dalje.

Na koncu je potrebno še omeniti, da so se pogodbene stranke z dodatkom h kolektivni pogodbi sporazumele, da bodo po pridobitvi uradnega tolmačenja določil Zakona o določitvi minimalne plače in o načinu usklajevanja plač, pristopile k nadaljevanju pogajanj o določitvi izhodiščne plače. S takim dogovorom so stranke presegle nespornosti, ki so med njimi nastajali zaradi različnih tolmačenj navedenega zakona v tem, ali so, ali niso izhodiščne plače zamrznjene.

L.P.

Največje pristanišče na jadranski obali

LUKA NE PRIZNA PREDSDODKA MAJHNOSTI

Bi si upali na primer na tekmovanju odgovarjati na vprašanje, kakšne so prednosti in slabosti slovenskega pristanišča? Najbrž da, saj se še iz šolskih klopi spomnimo, da ima slovensko pristanišče izjemno ugodno zemljepisno lego in transportne vezi, ki so stkane v vse smeri prek vse Stare celine.... še bi našli nekaj prednosti, pri slabostih bi še razmišljali. In vse dokler se ne bi pogovarjali s kom, ki ima Luko Koper v mezincu, bi bili še vedno prepričani, da o našem obmorskem velikanu kar dovolj vemo.

Drugače zastavljeno vprašanje pa bi nas še lahko zmedlo. Če bi nas kdo spraševal o zdaj največjem severno-jadranskem pristanišču, bi se ob Reki in Trstu takoj odločili za Koper? Pa bi že zgrešili, če se ne bi! In da ne bi naredili še večje napake, raje vprašamo direktorja Bruna Koreliča, ali drži, da namerava Luka v dobrem desetletju postati tudi najboljšo južноеvropsko pristanišče. Direktor brez omahovanja prikima, razgrne načrte njihove delniške družbe do leta 2010 in doda: "Tako velike priložnosti-ne smemo izpustiti!"

Ne samo, da so v strateškem razvojnem programu zapisali, da bodo po prvem desetletju novega tisočletja v Kopru na leto pretovorili že deset milijonov ton tovora (lani so ga šest milijonov in pol). "V kratkem času lahko Luka sproži tudi zelo velik ekonomski učinek," dopolni načrtovano tonažo Bruno Korelič in čisto mirno "izstrelji" podatek: "milijardo dolarjev prihodka lahko Slovenija potegne iz mednarodnega blagovnega tranzita."

Ob naravnost idealni naravnani legi v nedrju Evrope ima koprsko pristanišče tudi nekaj logističnih prednosti. "V tem smo povsem konkurenčni severnoevropskim pristaniščem, odprto pa ostaja, kako dolgo in kako nam sploh bo uspelo izkoriščati te prednosti," pravi direktor. "Neposredno je namreč to povezano z vprašanjem, kako se bo država Slovenija opredelila v svojih razvojnih ambicijah."

Ta povezava med dolgoročnimi razvojnimi strategijama pristanišča in države namreč sploh ni pomembna samo zato, ker je država v Luki večinski, 51-odstotni lastnik. Pristanišča niti zdaj niti razvojno ne moremo graditi ločeno od drugih dejavnosti, ki so z njim kapilarno povezane in od katerih je po drugi strani pristanišče hkrati tudi samo

življenjsko odvisno. "Našo dejavnost lahko razvijamo le skupaj z vsemi, ki sodelujejo v celotnem procesu," pojasnjuje Korelič, "to pa so železnice, ceste, špediterji, ladijski prevozniki, kontrolne hiše, upravni organi, ki sodelujejo pri teh poslih. To je velika veriga različnih gospodarskih in upravnih subjektov, ki vplivajo, ali je pretok blaga do nas in od nas naprej učinkovit in uspešen ali ne. Prepričan sem, " opozarja glavni in dolgoletni strateg slovenskega pristanišča, "da Slovenija v razvojnih načrtih te vizije ni dovolj dobro opredelila, saj je v dokumentih med drugim tudi zapisano, da ima naše pristanišče nekatere omejitvene razvojne možnosti. A ni tako, prav nasprotno! Teh omejitev ni, še posebej ne, če naš razvoj povežemo z jutrišnjim članstvom v Evropski uniji. Tu bo moralo seveda po logiki ekonomike in trga priti do sodelovanja s sosednjimi lukami in v tem pogledu so zlasti prostorske in prometne možnosti oziroma prednosti na naši strani."

Bruno Korelič pozna koprsko pristanišče in njegov razvoj tako rekoč do slehernega kilograma pretovora. Dve desetletji je sotvorec njegovega presenetljivo hitrega in učinkovitega razvoja. Večjega poznavalca te dejavnosti v Sloveniji zagotovo ni in tudi o prihodnosti slovenskega pomorskega okna v svet in iz sveta je trdno prepričan: "Luka Koper je ena največjih razvojnih možnosti, na katere bi se država lahko oprla pri svojih razvojnih načrtih. To se žal do danes ni."

GRADIMO ZA KONKURENCO

Z direktorjem sva se pogovarjala le dva dni pred tem, ko smo se Slovenci tisti petek sredi novembra ponovno zapeljali še po slabih štirih kilometrih avtoceste med Danami in Fernetiči, torej po zadnjem odseku, ki je tako s sodobno cestno aorto povezal Ljubljano in - Trst. Kot da nas nosi polna luna, ki se je tisti petek res razlezla čez Slo-

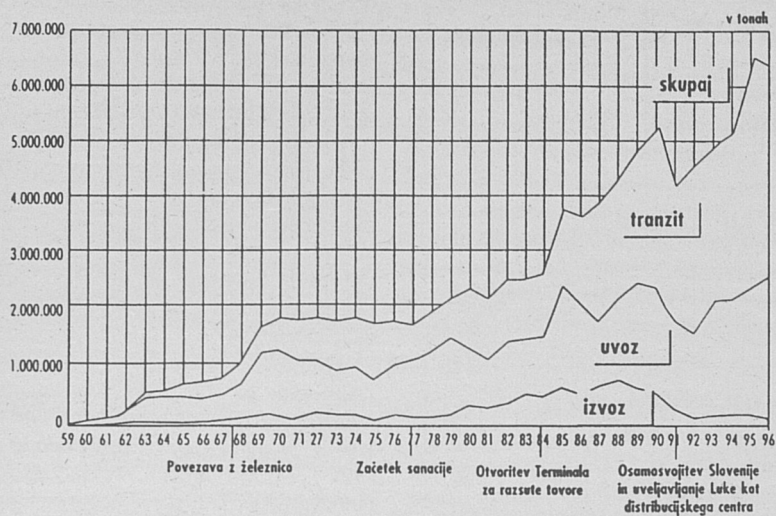
Zgodba o razlikah

Blagovni tokovi med Daljnim vzhodom in evropsko celino tečejo že desetletja. Smer je znana - prek severno-evropskih pristanišč. Zakaj imajo ta pristanišča ne teh trgovinskih poteh primat, pa se prav tako ve: s svojo zakonodajo, s svojimi prostotrgovinskimi conami so ta pristanišča pritegnila mednarodni kapital in mednarodne trgovce, da so tam zgradili svoja distribucijska središča in da od tam tržijo svoje izdelke v evropski prostor. "Takšne proste trgovinske cone srečujemo v vseh evropskih lukah, tudi v nam najbližji, tržaški", pravi Korelič, "pred kratkim pa so jo odprli še na Reki". Rečani so celo korak naprej, njihov zakon vključuje tudi elemente središča off shore. Prvi koraki tujcev, ki jih spremljamo pri hrvaških sosedih, nakazujejo, da so (zlasti za Južnokorejce) hrvaške rešitve zanimive in vabljive. Bilo bi dobro, če bi imeli tudi mi enake pogoje, potlej bi se borili samo na trgu in zmagal bi boljši. Če pa nimamo enakih izhodišč, smo seveda v podrejenem položaju...

Kaže, da Slovenijo v teh razmerah na-

bolj tepeta naša počasnost in neodločnost. Tuji investitorji seveda želijo za svoje naložbe vnaprej videti dolgoročno varnost, predno se odločijo zanje. Mi pa smo v preteklosti prav na tem področju naredili kar nekaj napak. Imeli smo tudi zakon o prostotrgovinskih conah, vendar ta ni določal vseh možnosti in pogojev, pač pa smo jih marsikdaj sproti spreminjali v spremljajočih podzakonskih aktih. "Tako se je dogajalo", pravi Korelič, "da smo tujega investitorja prepričali za naložbo pri nas pod pogoji, kakršne je takrat določal podzakonski akt, toda prej kot je bila naložba izpeljana, se je podzakonski akt spremenil, ker smo pač zamenjali ministra ali pa uradnika, ki je urejal to področje. Zardevali smo pred tujci, ker stvari niso tekle, kot smo se sprva dogovorili. Zato smo trdno prepričani, tudi v drugih državah in primerljivih gospodarstvih je tako, da je treba v en zakon vgraditi vse elemente, vse pogoje, davčne, carinske in druge olajšave, ki jih ne smemo kar čez noč spreminjati. Šele to pomeni in zagotavlja dolgoročno varnost investitorjem in v tem je po mojem mnenju ključno razhajanje med vlado oziroma ministrom za finance in nami."

Promet 1959—1996

venijo! Namesto da bi mislili že prej, smo - seveda tudi s sodelovanjem italijanske strani, najprej dokončali cestno povezavo prek naše države, v neposredno korist sosedove konkurenčne luke! Bruno Korelič: "Država bi morala prednostno in pospešeno graditi prometnice, ki bi omogočale in zagotavljale večjo konkurenčnost domačega pristanišča. V naši vladi očitno sploh ne vidijo prednosti, ki bi jih Slovenija lahko imela z razvojem logistično-distribucijskega središča v zaledju koprškega pristanišča in v samem Kopru. Na te blagovne tokove je namreč treba navzati še zunanjetrgovinske dejavnosti, predvsem pa ustvariti možnosti, da privabimo tuje investitorje, velike multinacionalne trgovske hiše, v našo prosto trgovinsko cono z njihovimi blagovnimi tokovi, z njihovo predelavo, dodelavo, montažo različnih izdelkov, tako da bi iz Kopra tržile v evropski prostor in narobe. Ta zamisel o razvoju mednarodnega logističnega distribucijskega centra oziroma zunanjetrgovinske proste cone žal še vedno (in še zelo dolgo) visi nekje v zraku."

Če smo bolj natančni, ideja pravzaprav ne visi toliko v zraku; prej bi lahko rekli, da jo vladni uslužbenci s kakšnim ministrom vred premetavajo in prelagajo po svojih predalih. Prav neverjetno je, kako se naši "oblastniki" celo na napakah počasi učijo! Koprski pristaniščniki se namreč že več ko dve desetletji "boksajo" z oblastmi, petnajst let v prejšnji, sedem v novi državi, in jih prepričujejo, kakšen razvojni obet in magnet je Luka. In zdaj so na ministrstvu za finance iz rokava potegnili najbolj neresen argument, kar so jih lahko. Pravijo namreč, da v Sloveniji

preprosto nimamo (finančnih) strokovnjakov, ki bi spremljali tako obsežen in tak vsebinski oziroma programski razvoj koprškega pristanišča!

Ob takšnem za las privlečenem sprenevedanju seveda misli hitro preskoči na številne potrebne in tudi neumne naložbe, ki si jih Slovenija privoščiti. Če bi držalo - a seveda ne, da nimamo tovrstnih strokovnjakov; ali jih ne bi mogli izšolati? Gradimo vseh vrst "nujno potrebne" razkošne pisarne in palače, za šolanje pa da ne bi našli denarja? Je pri nas res tudi to mogoče?

"Sedem let se dajemo z našo državo, da bi resneje zagrabili celoten projekt, in še vedno se zapleta. Ta zgodba o strokovnjakih, ki jih naj ne bi bilo, pa je čisto bosa," pritrjuje direktor Korelič. "Slovenija ima dobre strokovnjake za mednarodno trgovino in za mednarodne finance. Ti strokovnjaki se seveda tudi srečujejo s tujimi; na naših tleh bi se srečali s tujimi investitorji in tudi ob njih izpolnili znanje, če bi bilo potrebno. Poleg tega pa imamo v Sloveniji dobro razvit visokošolski sistem za temeljno in dopolnilno strokovno izobraževanje. Argumentni, da nimamo strokovnjakov, niso resni."

V čem je potlej srčika problema? "Načrtovalci in odgovorni v slovenski vladi očitno ne dojemajo potencialnih razvojnih možnosti, ki jih slovenskemu gospodarstvu daje pomorska usmeritev z lastnim pristaniščem in z vsem tistim, kar se lahko okrog takega pristanišča splete. Ko govorimo o pristanišču, vsi vidijo Luko Koper kot edini subjekt, ki se ukvarja s tem. Toda - danes

dela v slovenskem pristanišču poleg delniške družbe Luka Koper še natančno 399 podjetij! Skupaj nas je torej za to pristaniško ograjo kar štiristo gospodarskih subjektov s štiri tisoč zaposlenimi. Lahko pogledam samo s koprskimi očmi: kar četrtina prebivalcev v občini je vezana na projekt našega pristanišča. V slovenskem merilu pa lahko vse skupaj pomnožimo s sedem ali osem. Če torej naredimo v Kopru v naši dejavnosti sto milijonov prihodka, se to v vsej državi meri s sedemsto do osemsto milijoni dolarjev prihodkov. To pa za Slovenijo nikakor ni niti nezanimivo niti malo! Teh razsežnosti se v vladi očitno premalo zavedajo, več razumevanja čutim v parlamentu, kjer se poslanci zdaj ukvarjajo z novo zakonodajo, ki je povezana z nami. "V Luki pričakujejo, da bo zakonodajna plat medalje "z malo politične volje" vendarle izoblikovana še v letošnjem letu, vse pa je kljub vsemu najprej in izhodiščno vseeno odvisno od vlade, ali bo tak zakon končno podprla ali ne. Šele za tem imajo zadnjo besedo poslanci.

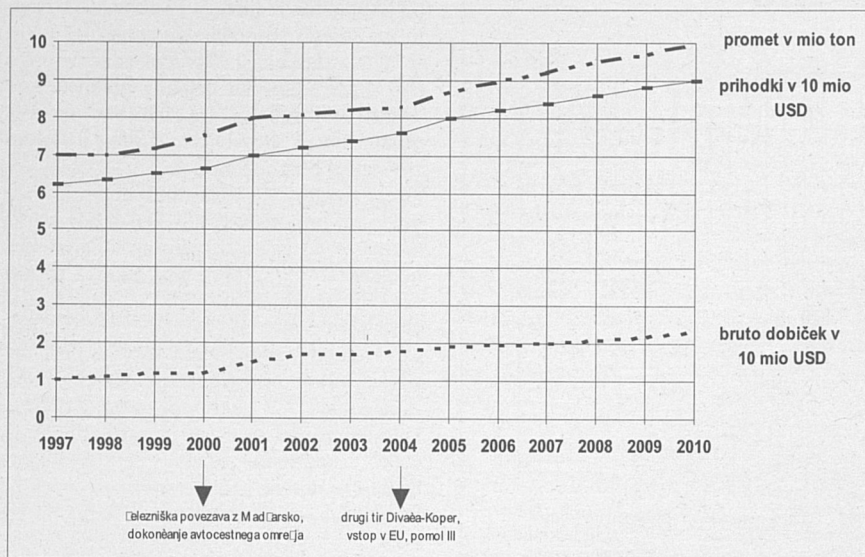
Koprsko luko poznajo vsi svetovni ladjarji in vsi veliki mednarodni trgovci, zaradi njenega hitrega razvoja in zaradi kakovostnih storitev. Poleg tega velja naše sodobno grajeno pristanišče med pomorci za eno najbolj varnih pristanišč v Evropi sploh. Še plima in oseka sta mu naklonjeni. To je pristanišče, ki je zrastle med Trstom in Reko s stoletnima tradicijama ter ugrabilo svoj delež plena v planetarni trgovini - s svojo poslovno prožnostjo in prodornostjo, z drznim načrtovanjem, s tržno usmerjenostjo. Seveda pa nikdar ni bilo samo sebi dovolj. Njegovi strategji so vsi po vrsti razumeli, kako nujno je "usklajeno delovanje vseh členov v transportni verigi, od prodajalca do kupca"; to poudarjajo kot izhodiščni pogoj tudi za načrte v novem tisočletju.

OD DUETA DO USKLAJENEGA ORKESTRA

Slovenska luka je imela v svoji štiridesletni zgodovini dva velika dirigenta. "S pokojnim kolegom Rudijem Dujcem sva se trikrat zamenjala na najvišjem položaju," se z obžalovanjem, ker ga ni več v kolektivu, spominja predsednik uprave Bruno Korelič. Kolektivno delo je tudi zdaj njegovo pravilo in vodilo. "V dobri ekipi se vse lažje izpelje." Koprski kolektiv zdaj brez dvoma je dobra ekipa. Nekdaj "delavsko nemirno pristanišče" zdaj ne spominja več na velika "sindikalna nasprotja" v lastni hiši. "Način dela in tehnološka opremljenost sta se v teh štirih desetletjih tudi toliko spremenila, da je delavcem lažje. Čistega težkega fizičnega, rokodelskega dela je zdaj pri nas že bolj malo. Tudi plače imamo nad povprečjem

PROJEKCIJA GIBANJA PROMETA, PRIHODKOV IN BRUTO DOBIČKA DO LETA 2010

reliču oporekal veliko sposobnosti za vizionarstvo in gospodarnost. Ker je "njegova" Luka tako "usodno" povezana s celotno državo, ga lahko mirno pobaramo še o stvareh, ki niso njegova pristojnost. Če bi bil prvi strateg države Slovenije, kje vidi njeno prihodnost? "Najmočnejše naše točke so mednarodni transport, vezan tudi na pristanišče, drobno gospodarstvo oziroma podjetništvo," pravi, da bi temu posvetil veliko pozornosti in truda, "pa turizem, znanje in nekatere storitvene dejavnosti, posebej finančni in zavarovalni posli. Vse ekonomske ukrepe bi naravnal po teh strateških tiskih, organiziral bi ekipe dobrih strokovnih sodelavcev."

Zagotovo pa bi pred tem pripravil dolgoročno razvojno strategijo, ki bi dobila tudi "politični konsenz za Evropo in v Evropi." "Pri organizaciji dela "je posebej pomembna prerazdelitev odgovornosti, ne samo razdelitev obveznosti," o tem ga je prepričala tudi praksa; "veliko se lahko doseže z decentralizacijo - v podjetju se je to dokazalo. To bi bilo moje priporočilo kolegom na visokih položajih: ljudem je treba pokazati in ponuditi osnovne usmeritve in cilje, od tu naprej pa jim prepustiti ustvarjalnost. Nekje od strani so potlej potrebni le še nadzor in pa kje kašni popravki."

Članek iz revije MANAGER, št. 11 - november 1997

tako, da za kakšno večje nezadovoljstvo skorajda ni razlogov," pravi direktor. So jih pa zato letos kar dobro spodnašali železničarji s svojo stavko! Čeprav so maja skoraj ohromili tudi pristanišče, vodstvo Luke ugotavlja, da so s pretovorom blaga kljub vsemu ujeli letni plan (za debelo desetino so boljši kot v primerjalnem lanskem obdobju), seveda pa so ujeli tudi za letos načrtovani dobiček. Če bi še zunanji dejavniki tako dobro vplivali na njihove rezultate, kot jih dobro krojijo sami, bi bili brez dvoma še uspešnejši. "V prihodnje smo sposobni narediti celo več kot v minulih štiridesetih letih," je odločen Korelič, pri tem pa je umirjen in kljub vsem sedanjim zunanjim neznankam še vedno nepoboljšljiv optimist.

Natančen in odločen, miren in očitno potrpežljiv, predvsem pa širok - kot je pri delu in poslih, je tudi v zasebnem življenju. Najbrž je tisti konec tedna okrog petnajstega le ujel toliko sončnega in suhega vremena, da je obral oljke v svojem nasadu. "Veliko manj jih je kot prejšnja leta, pozeba jih je kar dobro pobrala." Bolj radodarna je bila s plodovi narava v njegovem sadovnjaku in vinogradu. Torej - Bruno Korelič je tudi ljubiteljski kmetovalec. Pa navdušen smučar, pa hribolazec, ljubitelj živali...

In, lahko bi tudi rekli - večni učenec. Za izobraževanje mu nikdar ni žal časa, sproti spremlja vse novosti v vseobsežnem pomorsko-transportnem svetu, vse, kar je novega v svetu biznisa. Ne samo on, tudi številni njegovi sodelavci so pogosti obiskovalci managerske šole na Brdu.

Korelič politik? Se sam še kdaj vidi v takšni vlogi? Nič več, "to življenjsko obdobje je dokončno preteklost." Bil je pomočnik ministra komiteja za promet in zveze (danes bi temu rekli ministrov pomočnik), bil je tudi župan. "Ni mi težko navezovati stikov z ljudmi, ni mi niti težko ljudi prepričevati. Toda v novejših časih se ljudje na visokih položajih prehitro menjajo, tako da se je treba o stvareh vedno znova dogovarjati. Ravno enega prepričaš, pa se zamenja.... Mogoče smo se pre malo učili lobiranja! No ja, tudi za to je še čas!"

Teško bi se najbrž našel kdo, ki bi Brunu Ko-

DELNICA LUKE KOPER V LETU 1997

Leto kotacije naše delnice na Ljubljanski borzi je mimo. Nabrali smo si nekaj izkušenj, tako pozitivnih, ko smo vsi veseli spremljali rast tečaja, kot tudi negativnih, ko je naša delnica delila usodo negativnih trendov skupaj z ostalimi kotirajočimi delnicami. Bliže smo se soočili s tečajnico, ki jo objavlja Ljubljanska borza - sedaj ima v sebi tudi neko vsebino, saj lahko vsak od nas iz objavljene tečajnice razbere tržno vrednost delnice - to je povprečno ceno,

po kateri so se sklepali borzni posli tistega dne. Marsikdo od nas si je pridobil tudi praktično izkušnjo borznega poslovanja, s tem ko je prodajal ali kupal delnice naše družbe ali tudi drugih uspešnih podjetij.

Zaključek prve faze lastninskega preoblikovanja je za nami, prihaja druga faza, t.j. faza koncentracije lastništva. Ni dvoma, da smo kot uspešna delniška družba zanimivi tudi za druge. Taki investitorji s svo-

jim povpraševanjem dvigajo ceno in tako ustvarjajo vsakodnevno gibanje tečaja delnic in njihove likvidnosti. Izkušnja, ki smo si jo pridobili, nas uči, da je vsak dan razmerje kupcev in prodajalcev ter njihovega vpliva na tržna dogajanja različno, kar vsak dan ustvarja različne pogoje prodaje in nakupa delnic. Še več, omenjeni pogoji se spreminjajo iz minute v minuto. Rezultat dogajanja z našo delnico prikazuje spodnji graf, v katerem so podani vsi enot-

Tečaj LKPG

ni tečaji, doseženi med borznimi sestanki v letošnjem letu (vključno do 9.12.97).

Najnižji enotni tečaj je dosegel 1.604, najvišji pa sredi oktobra 2.458 tolarjev za delnico. Vprašanje, ki se postavlja samo po sebi je: "Kaj je povzročilo tak padec in rast borzne cene?" Odgovor je lahko na prvi pogled sila preprost: "Povpraševanje in ponudba". V ozadju pa se skrivajo dosti globlji faktorji, kot so: tveganje, ki ga je investitor pripravljen prevzeti, pričakovani

donos, poslovanje izdajatelja delnice in njegovo poslovno okolje, alternativne možnosti investiranja, ki jih ima investitor na razpolago ipd. Res pa je, da je povečano povpraševanje v mesecu oktobru spodbudila izjava "države", da bo dovolila tujcem nakup delnic Luke Koper in s tem odpravila omejitve, ki so do sedaj veljale na tem področju - in to je bilo dovolj domači investitorji, med njimi pa tudi špekulantje, so v pričakovanju tujcev povečali svoje nakupe z namenom, da bodo

lahko nakupljene delnice po višjih cenah prodali tujim kupcem, sami pa realizirali kapitalne dobičke. Rezultat vsega je bila višja cena delnice.

Ali se bo napoved finančnih državnih strokovnjakov uresničila ali ne, bo pokazal čas - mi lahko ob novem letu naši delnici zaželimo čim več pozitivnih trendov in - čim više!

Srečno!

A.L.

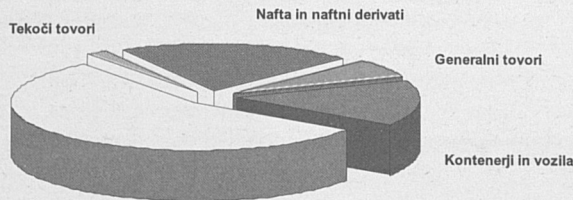
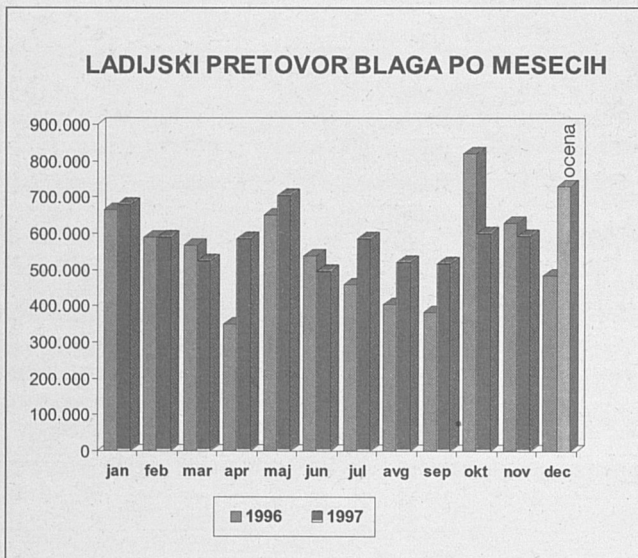

LETOS BOMO PRETOVORILI SEDEM MILIJONOV TON TOVORA

Kot kažejo dosednji poslovni rezultati predviden promet v mesecu decembru se nam letos prvič v zgodovini Luke Koper obeta rekorden promet - sedem milijonov ton.

REZULTATI LADIJSKEGA PRETOVORA V OBDOBJU JANUAR - NOVEMBER

Do konca novembra je znašal promet 6.395.528 ton raznovrstnega blaga in smo tako za 6 odstotkov presegli pretovor v enakem lanskem obdobju, celoletni plan prometa pa smo izplonili že 91,4 odstotno. Na prvem mestu po pretovoru so še naprej razsuti tovari z skoraj 3,3 milijona ton prometa oziroma 35% deležem, sledijo tekoči tovari z nafto z skoraj 1,4 milijona ton oziroma 21% deležem in tovari na kontejnerskem in ro-ro terminalu z nekaj manj kot milijonom ton oziroma z 14% deležem.

Luški glasnik je glasilo Luke Koper d.d.. Izdaja: Luka Koper d.d.. Tisk: Tiskarna VEK Koper. Naklada 900 izvodov. Glasilo je brezplačno in je namenjeno internemu komuniciranju. Po mnenju Ministrstva za informiranje št. 4/3-12-2290/94-23/362, z dne 14.12.1994 je časopis (bilten) Luški glasnik proizvod informativnega značaja iz 13. točke tarifne številke 3 tarife prometnega davka, po kateri se plačuje davek od prometa proizvodov po stopnji 5 %.

OBVESTILO

Večina delavcev Luke Koper smo kolektivno nezgodno zavarovani za nezgode, ki se pripetijo na delu ali izven dela pri zavarovalnici Adriatic. Zaradi številnih prednosti, ki jih nudi taka oblika zavarovanja:

- višina premije je bistveno nižja od posamičnega nezgodnega zavarovanja, ob tem pa je kritje enako kakovostno,
 - zajete so vse nezgode, ki se vam lahko pripetijo kjerkoli, na delu, doma, na dopustu, pri rekreaciji itd.,
 - h kolektivnemu nezgodnemu zavarovanju lahko priključite svojega zakonca in otroke starejše od 14 let, ki žive z vami v skupnem gospodinjstvu,
- je kolektivno nezgodno zavarovanje med najbolj razširjenimi zavarovalnimi vrstami.

Od 01.06.1993 dalje plačuje vsak zavarovani delavec v profitnih centrih 916,00 SIT na mesec, v strokovnih službah, kjer je manjši rizik poškodbe pa 444,00 SIT na mesec za sledeče zavarovalne vsote:

• smrt zaradi nezgode	3.000.000 SIT
• 100% trajna invalidnost	6.000.000 SIT
• smrt zaradi bolezni	300.000 SIT

Glede na to, da so v tem času zaradi inflacije zavarovalne vsote izgubile na svoji vrednosti in ne nudijo več zadovoljive zaščite predlagamo z 01.01.1998 zvišanje zavarovalnih vsot in sicer:

• smrt zaradi nezgode	4.750.000 SIT
• 100% trajna invalidnost	9.500.000 SIT
• smrt zaradi bolezni	950.000 SIT

Ob povišanih zavarovalnih vsotah pa bi nova zavarovalna premija za vse delavce Profitnih centrov znašala **1.555,00 SIT** na mesec, za delavce Strokovnih služb pa **806,00 SIT** na mesec.

Po novem pa ponujamo pri kolektivnem nezgodnem zavarovanju vsem zaposlenim tudi možnost dnevne odškodnine za primer poškodbe (pri delu ali izven dela). Dnevna odškodnina znaša **1.900,00 SIT** na dan (do največ 200 dni bolovanja), skupna mesečna zavarovalna premija, ki vključuje dnevno odškodnino pa znaša **2.632,00 SIT** za delavce Profitnih centrov in **1.285,00 SIT** za delavce Strokovnih služb.

Vsem zaposlenim, ki so bili že dosedaj kolektivno nezgodno zavarovani so bodo z 01.01.1998 zavarovalne vsote avtomatično zvišale, ravno tako tudi mesečna zavarovalna premija. **Kdor pa želi skleniti nezgodno zavarovanje z dnevno odškodnino pa mora izpolniti PRIJAVNICO, katero je vsak prejel v kuverti pri plači.** Za vse dodatne informacije se lahko osebno zglasite v pravni službi, soba 211 ali na interno tel. št. 362.